

Rudar

X. redna seja upravnega odbora

Deseta seja upravnega odbora je bila dne 26. oktobra 1962. Na dnevnem redu je bila korekcija operativnega plana za IV. tromesečje, prošnje in pritožbe ter razno.

Glavni inženir Kovačič Ljubo je poročal o potrebi spremembe operativnega plana za IV. tromesečje, ker je potrebno povečati napore za večjo produkcijo tako zaradi nepredvidenih izgub po prvotnem planu, kot tudi zaradi velikega pritiska tržišča, ki mu kljub vsem naporom v tej situaciji ne moremo ustreči. Čeprav je nedeljsko delo obremenitev za naše delavce, je v tej situaciji nujno potrebno in kaže tudi lepe uspehe. Delovni kolektiv razume to potrebo in z njo ustvarja pogoje za boljše materialno stanje podjetja. Požrtvovalno izvaja sklepe samoupravnih organov. Istočasno pa je upravni odbor obravnaval tudi problematiko finančne izgube razvojnega oddelka (jama zahod), ki je nastala zaradi povečanja raziskovalnih del in drugih objektivnih okoliščin, za katere ne krivimo zelo požrtvovalni delovni kolektiv. Sprejeli so priporočilo obratnim delavskim svetom, da krijejo del te izgube iz svojih sredstev.

Upravni odbor je v zvezi s tem sprejel naslednji sklep: Korekcijo operativnega plana za IV. tromesečje sprejmemo in potrdimo.

Nedeljsko delo bo v naslednjem obsegu:

28. X., 4. XI., 18. XI in 30. XI 1962 na tretjinah, 11. XI. na eni tretjini. Dnevi 1. XI., 25. XI in 29. XI. so dela prosti.

Gradbeni obrat naj se potruži za čim boljše vključevanje svojih delavcev v jamsko proizvodnjo.

V jami naj se pojača skrb za varnostne mere in kontrola nošenja zaščitnih sredstev. Zaostrijo naj disciplino. Disciplinska komisija naj posebno strogo obravnava vse primere preteptov na delovnem mestu.

Dopusti za leto 1962, ki jih ne bi bilo možno izkoristiti, naj se sporazumno s prizadetimi delavci izkoristijo do 31. I. 1963.

Obratnim delavskim svetom priporočamo, da sprejmejo v kritje del finančne izgube razvojnega oddelka (ekonomske enote jama-zahod) v naslednjih zneskih:

jama-vzhod	3,500.000
klasirnica	1,000.000
elektrostrojni obrat	2,000.000
gradbeni obrat	500.000
zunanji obrat	500.000

Iz sredstev splošne uprave naj za kritje izgube dodelijo znesek 656.000 din, iz fonda raziskav pa znesek 5,500.000 dinarjev.

Nadalje je upravni odbor po poročilu komisije za prošnje in pritožbe reševal številne prošnje, zlasti raznih družbenih organizacij in drugih gospodarskih organizacij ter nekaterih posameznikov, ter sprejel ustrezne sklepe. Pod razno je obravnaval nekatere predloge kadrovske komisije za štipendiranje. Zlasti pomemben pa je sklep predloga centralnemu

delavskemu svetu o dopolnitvi pravilnika za sprejemanje deputatnega premoga in sicer s tem, kot deputatnega opravičenca določimo tudi člana kolektiva, ki je prekinil delovno razmerje z RLV zaradi rehabilitacije ali prekvalifikacije, če je nastala invalidnost, ko je bil zaposlen pri RLV. S tem bi dobili pravico do deputata delovni invalidi, ki so dobili poškodbo pri delu v rudniku, pa so zaradi prekvalifikacije, ki gre na stroške socialnega zavarovanja, začasno po samem zakonu prekinili delovno razmerje z RLV, čeprav dejansko še vedno delajo, oziroma se priučujejo v našem podjetju za nov poklic, kar je vsekakor upravičeno in pravilno.

Več tavararstva med nos...

Delo rudarja pod zemljo je težko in zahteva zdravega in duševno uravnovešenega človeka. Le tak človek je kos nalogam, ki jih zahteva današnja stopnja mehanizacije in organizacije dela v naši jami.

Vendar ni vedno tako pri nas. Dogaja se, da je v zadnjem času prišlo do fizičnih obračunavanj med delovnimi tovariši na njihovih delovnih mestih in to zaradi popolnoma nepomembnih vzrokov. Iz obtožb, ki jih dobiva disciplinska komisija, je razvidno, da se pretepi pričnejo povsem zaradi malih stvari.

Tak slučaj se je dogodil pred kratkim v jami vzhod, kjer sta se stepla dva mlada tovariša in sicer tako, da je prišlo do težje ne-zgode enega izmed obeh, ki je boloval 6 tednov ali bolj točno 36 delovnih dni. Če pri tem upoštevamo izpad proizvodnje za teh 36 dni, bi to znašalo pri učinku 12 ton na moža 432 ton premoga. Če upoštevamo pri tem še nadomestilo osebnega dohodka v teh dneh za poškodovanca, vidimo, da je tu velik kup tisočakov, ki sta jih morala plačati kolektiv in družba. Pri današnjem prizadevanju, da znižamo število ne-zgod in bolnih, mislim, da je tako stanje nedopustno v kolektivu.

Disciplinska komisija je sicer ukrepala in tega tovariša odpustila. Vendar s tem niso bili povr-

njeni stroški niti kolektivu niti družbi. Takih primerov je več.

Če ne bomo ukrepali pravilno in dovolj strogo, tako organi delavskega samoupravljanja, kakor tudi kolektiv v celoti, se nam bodo do taki primeri še ponavljali in lahko pride do težjih ne-zgod, ki bodo zahtevale večje izpade proizvodnje zaradi izgube dni in večja finančna nadomestila. To ljudem, ki direktno kradejo denar iz žepa svojih tovarišev, ki ga kar težko prisluzijo s svojim trdim delom, globoko pod zemljo, v že tako težkih pogojih.

Nekaj podobnega, še bolj netovariškega, je tudi pijančevanje in pretepanje nekaterih članov našega kolektiva ob dela prostih dneh v raznih obrobnih gostilnah, kjer se zaradi večjih količin popite pijače vname huda kri. Zopet pojejo sami noži, stoli in še kaj. Zdravniki imajo spet polne roke dela. Vse to stane ogromno denarja. Zdi se mi, da bi tovariši, ki kažejo tako moč v gostilnah, del te energije porabili pri svojem delu, ter s tem koristili sebi in tovarišem, ki morajo poleg ostalega nadoknaditi tudi izpadlo proizvodnjo. Če bi uspeli zmanjšati izpad bolezenskih in ne-zgodnih dni, ne bi bil v nevarnosti naš plan kljub temu, da nam primanjkuje določeno število delavcev na deloviščih v jami.

Verdev Franc

Enoletna poklicna rudarska šola pričela s poukom

Pred dnevi je pričela s poukom enoletna rudarska šola. Kljub ugodnim pogojem, ki jih nudi ta šola, je bil odziv nezadovoljiv. Za šolo je vložilo prošnje 42 kandidatov. Od teh 42 kandidatov 11 ni imelo pogojev, ker so bili mlajši od določene starostne dobe. Šest kandidatov pa, ki so imeli vse pogoje, na povabilo niso prišli.

Oddelek šole šteje trenutno 25 gojencev. To so po večini mladi fantje med 17. in 18. letom starosti, kateri iz kakršnih koli razlogov niso dokončali osemletke. Ti učenci imajo samo 6,5 pa tudi samo 4 razrede osnovne šole. Na splošno so dobro razviti, razen dveh. Po uspešnem enoletnem šolanju, bodo postali pomožni koparji.

Vzgojiteljski kader IRS bo moral posvetiti tem fantom čim več pozornosti, če hočemo, da bo namen te šole dosežen.

V. K.

V DANŠNJI ŠTEVILKI

- Delo in težave EE avtopark
- Menjava sekretarja
- Bodimo tovariši
- Požar v vajenski delavnici
- Disciplinska komisija
- Rudniška mladina
- Mineraloška zbirka na IRS
- Rože
- Nove knjige
- Obisk v frizerskem salonu
- Prometne nesreče in njeni vzroki
- Korunov »toucek«
- Iz uredništva
- Šport
- Personalne vesti
- Podlistek
- Kino

Delo in težave EE avtopark

Ze pred leti zasnovana zamisel o tipizaciji tovornih vozil v EE avtopark se je končno uresničila. Stara vozila različnih znamk smo odprodali. Nabavili pa smo nova domača vozila TAM 4500. Tako imamo sedaj v EE avtopark domača vozila TAM-4500 in FAP. Količnega pomena za EE avtopark je to, vidimo sedaj, ko ni potrebno ižniti na zalogi raznih rezervnih delov različnih znamk tujih avtomobilov. Poleg vsega tega pa rezervnih delov za tuja vozila ni bilo vedno na zalogi in tako je vozilo v škodo EE stalo v defektu dalje, kot je bilo to potrebno. Za domača vozila pa dobimo rezervne dele v vsaki avtomobilski trgovini in tako se lahko vsaka okvara tudi takoj odpravi. Razveseljivo je tudi, da smo s kamionom TAM-4500 že opravili 180.000 km brez večjega defekta, če pomislimo pri tem še, da je vozil kamion večji del s prikolico. Sele sedaj vidimo pravi uspeh našega domačega vozila. Seveda pa moramo vedeti, da je življenjska doba vozila odvisna od nege, prizadevnosti in sposob-

nosti šoferja. Zato nam ni in ne more biti vseeno, kakšen šofer opravlja vozilo.

S tipizacijo pri tovornem prometu smo uspeli. Težave pa so s težko mehanizacijo. Buldožerji so uvoženi, zato je tudi za rezervne dele težje. Letos smo pretežno ravno za buldožerske rezervne dele izdali in še prekoračili sredstva za investicijsko vzdrževanje. Prekoračitev smo

krili iz rezervnega sklada EE, ki je bil namenjen za zimске mesece, oziroma za mrtvo sezono. Tako smo ravno sedaj, ko bi rezervni sklad potrebovali, ostali brez njega.

Zaradi pogostih napak na buldožerjih se vršijo remontu v delavnici tudi po cele dneve, zato tudi razpoloženje v kolektivu ni vedno najboljšje. Treba bo tudi tu najti rešitev, da se bo stanje pri težki mehanizaciji popravilo, kakor se je pri tovornem prometu. Le tako lahko upamo na večje uspehe naše EE, kar bo ustvarilo tudi boljše razpoloženje nas vseh.

Čas S.

VELENJČANI IN OKOLICANI

Morda še ne veste, da posluje pri Stanovanjski skupnosti Velenje že od leta 1960 Zbiralnica kemične čistilnice in barvarne, ki nato pošilja predmete na čiščenje in barvanje v Maribor. Cene teh storitev so zelo solidne, solidna pa je tudi izdelava, saj Zbiralnica ni do danes beležila skorajda nobene reklamacije.

V kolikor za to hitro, poceni in zelo potrebno uslugo še niste vedeli, se poslužite tega in ne boste razočarani.

Zbiralnica posluje: v ponedeljkih, sredah in petkih od 8. do 11. ure dopoldne, razen tega pa tudi v petkih od 15. do 17. ure popoldne. Stanovanjska skupnost Velenje

Bodimo tovariši!

Tovarištvo v jami je najlepša tradicija rudarstva. Glede na težavno in nevarno delo v jami, ki ga ne moremo primerjati niti z enim delom na površju oziroma v tovarnah, so rudarji ustvarili tovarištvo, katerega lahko primerjamo samo s tovarištvom med narodno-osvobodilno borbo.

Ogromno žrtev je terjalo delo v rudarstvu, predno so z izkušnjami in znanjem prišli do takšnih varnostnih mer, ki danes zagotavljajo vsaj delno varnost rudarjev pri delu. Vse to pa še ni garancija, da se bo rudar zanesljivo vrnil iz jame. Dejstvo, da lahko pride vsak moment do vdora večjih količin plinov, oziroma vode, je še vedno zaskrbljivo. Zlasti, če pomislimo, da pride celo v državah z najbolj razvito tehniko do tragedije, ki terja na stotine smrtnih žrtev v enem momentu. Vse to, zlasti starejši rudarji, dobro vemo in vse to nas veže med seboj. Znano nam je, da, ko prestopimo prag jame, moramo biti pripravljeni na vse, kar se lahko dogodi. Odvisni smo drug od drugega, oziroma vsi od enega. Če nekdo napravi napako, kakršna na zunanjih obratih nima velikih posledic, je v jami lahko usodna za vse.

Prav to je zblizalo rudarje in v tem je skrivnost tovarištva, ki je dovedlo tako daleč, da danes pomagamo drug drugemu ob vsaki priliki celo fizično, kadar ne more nekdo sam opraviti kašnega dela. Tovarištvo v rudarstvu na takšni stopnji je delo tisoč in tisoč naših bivših tovarišev. Zato je dolžnost nas vseh, da čuvamo in negujemo to vrlino. Posebno je to dolžnost predpostavljenih in starejših rudarjev.

Sedaj se pa vprašajmo, na kakšni stopnji je tovarištvo v naši jami, oziroma v kolektivu sploh?

Na vse to, kar se dogodi včasih v jami, ne moremo biti ponosni. Da je tako, vpliva na to več faktorjev. Morda je v največji meri kriva prevelika fluktuacija delovne sile in povečana proizvodnja z dotokom mlajšega kadra, ki večji del prihaja iz vasi. Drugo je dejstvo, da glede na moderno opremo jame morajo biti za vzdrževanje mehanizacije ljudje, ki so bili do nedavnega zaposleni na zunanjih obratih, oziroma v tovarnah. Takšni ljudje v nekaterih primerih nimajo pravilnega odnosa do rudarstva ter so se pripravljani ved-

no okoristiti z delom rudarjev, kar sem že sam nešteto krat doživel, oziroma so doživeli moji sotovariši — rudarji. Mislim, da takšne ljudi, ki prihajajo v jama, premalo podučijo tisti, ki jih napotijo. Nujno je vse te ljudi pravilno podučiti tudi o odnosih v jami. Tako pa imajo nekateri delavci iz drugih poklicev v jami neki občutek večvrednosti. Ne zavedajo pa se, da je njihovo življenje, čim so v jami, v celoti odvisno od pravilnega dela, od rudarskih inženirjev pa do zadnjega kopača v jami.

Ne smem trditi, da so vsi tovariši, ki prihajajo v jama takšni. Lahko celo trdim, da imajo nekateri ključavničarji in električarji zelo human odnos. Večinoma so tisti, ki že več let opravljajo delo v jami. Najprej bi tu lahko služila za vzgled tovariša Pavčnik in Oremuž. Naprotno se pa človek včasih zgrozi nad nepravilnim odnosom nekaterih tovarišev, ki se poslužujejo ne vem kakšnih laži, samo da bi pridobili nekaj minut prednosti in niti ne pomislijo, koliko škodujejo pri tem drugemu, ki je prav tako vezan na akordno po-

stavko. Na koncu, ko jim že dokažeš nepravilen odnos, pa še hočejo nekoga moralno oblatiti. Težki so takšni primeri. Lahko je delati s tistimi, ki so res tovariši in paziti moramo, da bo teh tovarišev vedno več. Za vse to morajo biti odgovorni nadrejeni, ne samo rudarske stroke, ampak vseh poklicev, ki so danes potrebni v jami. Prišlo bo še več drugih, mehanizaciji potrebnih poklicev v jama. Če ne bomo pazljivi, se lahko tovarištvo ki je bilo tako drago plačano v rudarstvu, počasi izgubi.

Razumem, da imajo predpostavljene veliko dela oziroma odgovornosti in da ne morejo biti povsod prisotni glede na njihovo razširjeno delovno področje. Zato morajo le tem pomagati organizacije, pa naj si bo to posamezniki iz samoupravnih organov ker so oči celega kolektiva uprte vanje. Zlasti mislim tu na člane Zveze komunistov. Torej če bomo vsi pazljivi, potem bo tovarištvo v jami vedno v večji meri odigravalo svojo vlogo, kar bo v korist skupnosti, kakor tudi vsem posameznikom.

Alojz Sevšek

Požar v vajenski delavnici

V nedeljo, 28. 10. 1962, je začelo goreti v vajenski delavnici na Novem jašku. Požar smo opazili ob 21.20 uri, ko smo prišli delat na nočno izmeno. Ko smo šli od vratarja proti pisarnam jamskega obrata, smo videli dve okni, ki bi morali biti sicer temni, da (žareče) rdeče žarijo.

Začeli smo z gašenjem tako, da smo prinesli skupaj vse (nočne) gasilne aparate, ki smo jih na hitro mogli najti na zunanjem obratu. Gorelo je že z dokaj visokim plamenom za steno in okni, ki so obrnjeni proti cesti. Vrata so bila vsa zaklenjena. Za to smo zadržali nekaj šip na oknih in izpraznjevali gasilne aparate kar od zunaj na goreče predmete za zidom. Vdreti v sam prostor je bilo zaradi gostega dima nemogoče in zaradi plinov tudi nevarno.

Končno je nekdo prinesel ključ, da smo prostor odprli. V jamski reševalni postaji smo dobili nekaj kisikovih aparatov in prišli do samega žarišča. Gorela je delovna miza, na kateri je ostalo vklopljeno električno spajkalo. Zadnji je z njim delal mojster delavnice v soboto popoldan. Debela delovna miza je vzdržala vsaj 24 ur. Ko je pregorela, je spajkalo padlo v predal, kjer so bile tudi mastne krpe, tako da je začela s plamenom goreti cela miza.

Ta primer naj nas ponovno opozori, da moramo biti vsak na svojem delovnem mestu skrajno previdni saj bi lahko bila mala škoda, ki je pri tem nastala, občutno večja, če bi požar nastal sredi noči in bi ga ne bilo mogoče pravočasno pogaseiti.

K. H.

Menjava sekretarja

V I. Osnovni organizaciji ZK jama zapad je bilo neko mrtvilo in nedelavnost že od letne konference.

Prej je bila na zapadnem obratu samo ena organizacija, ki jo je uspešno vodil tovariš Mravljak Hubert. Po njegovem odhodu v staro jama se je število članov znatno povečalo. Zato so sklenili, da se zaradi lažjega dela ustanovijo organizacije po tretjih.

Organizacij je sedaj več. Vendar so šibkeše kot prej in tudi manj delavne. Vodstvo I. osnovne organizacije je tokrat prevzel tov. Jambrovič Franjo, ki je v začetku še vodil organizacijo, nato pa je delo povsem zamrlo. Končno je bil na pobudo sekretarja RK ZKS tov. Grebenška sklican sestanek organizacije. Na tem sestanku je tov. Jambrovič izrazil, da ga neurejene družinske razmere in nizka izobrazba ovirata pri delu. Zaprošil je člane, da ga razrešijo dolžnosti sekretarja in izvolijo tistega, ki bo lahko bolj delal kot on. Predlog je bil sprejet. Za novega sekretarja je bil predlagan in izvoljen tovariš Kristan Jože, kopač priprav, ki ima že več kot 11 let partijskega staža.

Mislim, da bo sedaj delo boljše, saj imajo člani zveze veliko dela, posebno še sedaj, ko obravnavamo osnutek republiške in zvezne ustave.

K. H.

Disciplinska komisija RLV

Disciplinska komisija RLV je zasedala dvakrat in to dne 12. in 19. 10. 1962 in obravnavala naslednje primere kršitve delovne discipline v našem podjetju:

● **Gerzina Martin**, ključavničar, je bil obdolžen, da je iz odpadnega materiala, brez predhodne odobritve in vednosti nadrejenega, v nadurnem delu napravil cirkularko in jo prodal za 6000 din. S tem je RLV oškodoval za znesek din 3000. Starega nerabnega oz. rabljenega materiala ni odkupil in obvestil svojih nadrejenih, ter jih ni vprašal za dovoljenje, če sme izvršiti to delo zase.

Disciplinska komisija je v tem primeru menila, da gre za tatvino sredstev RLV. Vendar zoper obtoženega ni izrekla najhujše kazni, kot jo ima sicer namen izrekat v takih primerih.

Storilcu je izrekla denarno kazen odvzema 10% enomesečnega dohodka in povračilo škode, ki jo je s tem povzročil RLV v znesku 3000 din.

Pri izreku kazni je upoštevala, da je Grezina dejanje takoj odkrito priznal in da še ni bil nikoli disciplinsko kaznovan.

● **Flis Jože**, pleskarski skupinovodja, je bil obdolžen, da je samovoljno in predčasno zapustil delo, ker se ni strinjal z obračunom nadur za prejšnji dan, ter je kot skupinovodja tudi vplival na druge delavce pleskarske delavnice, da so iz istega razloga zapustili delo.

Namesto, da bi se uveljavljanje svojih domnevnih pravic poslužil redne poti in se obrnil na obratovodstvo ter samoupravne organe, je s svojim neodgovornim in samovoljnim postopkom povzročil precejšen zastoj pri izvajanju nujno potrebnih del.

Flis Jože se je ves čas svoje zaposlitve v pleskarski delavnici zelo pasivno in neodgovorno obnašal, kar nikakor ni bilo v skladu z njegovim položajem skupinovodje. Namesto, da bi ljudi pridobival in jih organiziral za določena dela, je delal ravno nasprotno. Gledal je samo na to, da je svojo minimalno obveznost opravil, da je lahko v popoldanskem času šušmaril in delal na svoj račun pri raznih privatnih strankah. Disciplinska komisija je v njegovem primeru zavzela strogo stališče in je kot obtežilno okoliščino smatrala tudi to, da je bil zaradi malomarnega dela že disciplinsko kaznovan. Izrekla mu je kazen odstavitve z položaja za dobo 18 mesecev.

● **Režek Darko**, izmenovodja v jami, je bil obdolžen, da je med delovnim časom brez razloga nasilno postopal zoper Tuš Petra in ga ob tej priliki dvakrat močno klofnil. S tem je močno prekršil delovno disciplino in bi si zaslužil najstrožjo kazen.

Vsakemu delavcu RLV je dobro znano, da se vsak primer medsebojnega obračunavanja na delovnem mestu, posebno pa v jamskih deloviščih, najstrože obravnava.

Disciplinska komisija pa je v tem primeru kljub obtežilnim okoliščinam smatrala, da se mu

naj ne izreče najstrožja kazen. Upoštevala je Režekovo invalidnost in duševno stanje, ter predvsem to, da je oče devetih otrok, ki bi bili z njegovim odpustom najbolj prizadeti. Zato mu je izrekla primerno kazen odstavitve s položaja skupinovodje za 12 mesecev.

● **Pustinek Ivan**, električar in **Sešelj Alojz**, čuvaj trakov, sta

se v jami med delovnim časom medsebojno sporekla in je nato Pustinek Sešlja fizično napadel ter ga dvakrat močno udaril s pestjo v obraz. Prebil mu je ličnico. Sešelj se ga je otepal in ga pri tem skušal brcniti.

Pri obravnavanju obeh storilcev je disciplinska komisija upoštevala kot obtežilno okoliščino zoper Pustineka to, da je kot kva-

lificiran delavec in po letih starejši izzval pretep in dejansko on napadel fizično šibkejšega Sešelja ter ga precej telesno poškodoval.

Dejanje se je zgodilo med delovnim časom in v jami, kjer so pogoji dela zelo težki in nevarni in, kjer je potrebno, da obstoja med delavci tovarištvo in pripravljenost, priskočiti v vsakem

primeru sodelavcu na pomoč.

Zato je disciplinska komisija Pustinku izrekla najstrožjo kazen odpusta iz gospodarske organizacije, Sešlju pa denarno kazen 10%-nega odvzema osebnega dohodka za dobo dveh mesecev.

● **Repnik Jernej**, kvalificiran kopač, je bil obdolžen, da se je

hotel okoristiti s tujim delom in je pri delu v jami na prvi tretjini napisal na dva kompletno vgrajena podboja številki svoje vzdržbe, čeprav je ta dva podboja vgradila skupina druge vzdržbe na drugi tretjini.

S svojim dejanjem je Repnik pokazal zelo malo, ali pa nič tovariškega čuta do žuljev in znojov svojih sodelavcev — rudarjev in se na goljufiv način hotel okoristiti z njihovim delom.

Disciplinska komisija se je šele po drugem nadaljevanju razprave, ki je bila prekinjena, prepričala, da je Repnik Jernej kriv, čeprav je krivdo vseskozi zanikal in se izmikal direktnim odgovorom na vprašanja članov komisije. Pri izrekanju kazni je disciplinska komisija upoštevala kot olajševalno okoliščino Repnikovo dolgoletno zaposlitev na RLV in to, da še ni bil nikoli disciplinsko kaznovan. Izrekla mu je primerno denarno kazen odvzema 10%-nega dohodka za dobo treh mesecev.

Prekinjena obravnava zoper Marinkovič Draga, zaradi neupoštevanja ukrepov za higiensko tehnično varstvo pri delu in s tem poskusa lažnega prikazovanja obratne nezdode, se ni mogla nadaljevati, ker vabljeni obdolženec ni prišel.

Redna letna konferenca rudniške mladine

Prejšnji mesec je imela mladina RLV v dvorani delavskega sveta svojo redno letno konferenco. Prisotnih je bilo 110 mladincev in mladink. Konferenci so prisostvovali tudi član CK LMJ tov. Dragan Nikitović, sekretar OK LMS Celje, tov. Ivo Knez, predsednik OBK LMS Šoštanj, Bogomir Ajdič, predstavnik RK ZKJ tov. Kljun in predstavniki RK Zasavskih premogovnikov.

Svoja poročila so dali sekretar rudniškega komiteta tov. Kindlhofer Kurt, blagajničarka Greta Polanc, predsednik nadzorne komisije Kadliček Ivan in predsednik rud. komiteja Oremuž Vlado. Vsa poročila so v glavnem obravnavala delo, uspehe, gospodarjenje in blagajniške posle. Zajeti so bili najvažnejši problemi, s katerimi se srečuje mladina RLV in to na področju samoupravljanja ter proizvodnje. V referatu predsednika so bile nakazane nekatere objektivne težave, s katerimi se borijo vsi člani kolektiva rudnika. To je predvsem fluktuacija in bolezenski izostanki, ki še vedno močno ovirajo naše delo. Prav mladina je tista, ki največkrat izkorišča zdravstvene usluge in to velikokrat neupravičeno.

Izredno dobre uspehe pa je mladina v letošnjem letu dosegla na področju izobraževanja.

Razvila se je zanimiva debata. Prvi je razpravljal Lenart Franc in sicer o nagrajevanju. Poudaril je, da smo delitev dohodkov v našem kolektivu vseskozi temeljito obravnavali in prav tako tudi sam sistem delitve približali neposredno proizvajalcu. Nadalje je omenil, da je odbor sindikalne podružnice pred nedav-

nim razpravljal o tem, da je razpon pri presegu akordov med nekvalificiranimi in kvalificiranimi rudarji prevelik. Tovariš Štih Alojz je razpravljal o nepotrebnem koriščenju socialnega zavarovanja in to predvsem mladim ljudem, ki bi po njegovem mnenju morali biti najbolj zdravi. Pri vsem tem pa poudarja, da bi morala organizacija LM skrbeti v kakšnih pogojih živijo in delajo ti mladi ljudje.

O izobraževanju je razpravljala Kindlhofer Kurt. Poudarja, da bi bilo potrebno zlasti mlajše ljudi bolj sistematsko družbeno-politično izobraževati. Rudniška organizacija LM bo morala v prihodnje organizirati samostojne oblike izobraževanja. Skrbeti bo tudi morala, da ne bodo stremeli samo za »papirnatimi« kvalifikacijami, temveč za znanjem, ki je tisto merilo, po katerem se določa mesto mlademu človeku v družbi.

Nadalje je razpravljala o štipendistih. Smatra, da bi morala tudi organizacija LM dati mnenje o posameznem štipendistu. Dotaknil se je vprašanja nadaljnega izobraževanja absolventov IRS. Menil je, da bi moral vsak mladinec, ki konča to šolo, nekaj časa delati v proizvodnji, da bi se tako dodobra spoznal s problemi proizvodnje same in upravljanjem in bi šele potem nadaljeval študij.

Tovariš Černič Rudi je govoril o sprejemanju mladih ljudi v organizacijo ZKS. Meni, da bi na vsak način bilo potrebno, če bi vsakega mladince pred sprejemom v to organizacijo temeljito seznanili o delu in nalogah,

in to s posebnimi seminarji že pred samim sprejemom

Pri razpravi je sodeloval tudi tov. Meh Jože, ki pa bolj kritično gleda na delo RK in aktivov na rudniku. Meni, da bi lahko aktivni LMS naredili mnogo več, seveda, če bi pri tem imeli več pomoči in bi se bolj povezali z OO ZK. Prepričan je, da mladina vse premalo dela na področju samoupravljanja in je nekako zaskrbljen, če pomisli, da bo ta mladina sposobna že po nekaj letih prevzeti vse funkcije, ki jih sedaj opravljajo starejši.

Ing. Kljun Franjo je govoril predvsem o tem, kako naj bi mladino na konferencah, sejah ali sestankih čimbolj pritegnili k sodelovanju.

O mladih članih samoupravnih organov in o delu kluba mladih proizvajalcev je razpravljala tovariš Marcel Medved. Navedel je vzroke, zakaj ni bilo pri zadnjih volitvah v organe delavskega samoupravljanja izvoljenih več mladincev. Smatra, da se organizacija LM na rudniku vse premalo zanima za mlade člane delavskih svetov. Glavna naloga KMP naj bi bila ta, da bi seznanjali vso mladino s problemi v podjetju.

Tov. Hofinger Emil je prepričan, da v zvezi s fluktuacijo in neupravičenimi izostanki igra veliko vlogo pri teh mladih ljudeh strah pred jamo. Zato je mnenja, da bi mladim delavcem, ki pridejo na novo v podjetje, vse podrobno razložili in s tem omilili bojazen pred jamo. Prav s tem pa se bodo spremenili odnosi med starejšimi in mladimi.

(Nadaljevanje na 4. strani)

Redna letna konferenca rudniške mladine

(Nadaljevanje s prejšnje strani)

O mladinski politični šoli je govoril tov. Korelc. Ta šola je posebna oblika izobraževanja mladih družbenih delavcev.

Tov. Kadliček Ivan je govoril o bodočih nalogah mladine. Poudaril je, da se mora mladina bolj zanimati za idejno-politično in kulturno delo, ker to terja naš razvoj. Med kolektivom je namreč že precej mladincev, ki ne poznajo našega družbeno-ekonomskega političnega načina upravljanja v gospodarstvu, ne poznajo naše zunanje politike, ker se pač za to ne zanimajo. Novi RK mora posvetiti več pozornosti organizaciji dela. Ustanovi naj idejno-vzgojno komisijo, ki naj bi obravnavala našo marksistično in leninistično teorijo, zunanjo politiko itd. Klub mladih proizvajalcev naj posveti vso pozornost gospodarski problematiki in proizvodnji v našem podjetju in drugje.

Dragan Nikitović je v imenu CK LMJ pozdravil vse navzoče in zaželel mladini velenjskega rudnika pri nadaljnjem delu mnogo uspehov.

Tov. Nikitović je zlasti poudaril pomembnost današnje konference in svoje začudenje nad tem, ko so poročilo, referat in dosedanja razprava začeli obravnavati probleme v samem temelju, t. j. pri proizvodnji. Kajti ravno mladi ljudje morajo zaradi prespektive, ki jim ga daje naš nadaljnji socialistični razvoj, obravnavati stvari tam, kjer se

vse naše dogajanje začne. Poudaril je, da je že navada, da na takšnih konferencah začne mladina najprej razpravljati o športu, kulturi in zabavi. Vsekakor so to stvari, ki jih ne smemo podcenjevati. Vendar smatra, da so na današnji konferenci bolj pravilno načelnjali probleme mladih ljudi, zaradi tega, ker je proizvodnja, večja storilnost dela in delitev dohodka tisto, kar poraja vse ostalo.

Ko je tov. Nikitović nadaljeval z razpravo, je poudaril, da so na zadnjem plenumu CK LMJ razpravljali o nalogah mladih ljudi v luči nove ustave. Pri tem apelira, da v času, ko bomo po vsej deželi razpravljali o predosnutku ustave FSRJ, mora mladina prva najzavestneje sodelovati v teh razpravah. Saj bo ustava pomembna listina, ki bo spremljala naš nadaljnji socialistični razvoj. Mladi ljudje pa bodo tisti, ki bodo ta razvoj pospeševali. Že zaradi perspektivnosti, ki jo nudi nova ustava mladi generaciji, moramo biti življenjsko zainteresirani, kako bodo posamezne formulacije v njej postavljene. Na tem področju čaka celotno organizacijo LM še ogromno dela.

Smatra, da mora današnja konferenca mladine velenjskega rudnika analizirati dosedanje delo, kajti le tako bodo imeli sprejeti sklepi perspektivnejšo nalogo.

Nazadnje je spregovoril še tov. Bogomir Ajdič, ke je dejal, da sta ga poročilo in referat zelo navdušila, saj sta obravnavala vse probleme, ki se nanašajo na

delo in življenje mladine na rudniku. V nadaljnji razpravi pa se je dotaknil predvsem dveh vprašanj: KMP in mladina v samoupravnih organih.

V naši občini imamo samo dva KMP in to na RLV in tovarni gosp. opreme »Gorenje«, vendar oba kluba životarita. Meni, da je naša naloga, da okrepimo delo obeh klubov in nato njihove pridobitve prenašamo na druge nove ustanovljene klube.

Letošnji procent mladine v organih samoupravljanja je znatno manjši kot v prejšnjih letih. Vprašuje se, zakaj je do tega prišlo. Po njegovem mnenju je za to največ kriva mladina sama. Na razpravah, ko je treba, oz. bi morali razpravljati, mladina molči in s tem daje tako rekoč prav starejšim, čeprav mogoče ti nimajo prav. Na take razprave bi se lahko že mladinci prej pripravili, tako da bi na sami razpravi aktivno sodelovali in s tem pokazali, da so zainteresirani za probleme, ki se pojavljajo v kolektivu. Če bi enkrat dosegli to, smo lahko prepričani, da bo v bodoče procent mladine v organih upravljanja večji.

Na konferenci so bili izvoljeni v rudniški komite: Brešar Boris, Černič Rudi, Oremuš Vlado, Štih Alojz, Polanc Greta, Borovnik Andrej, Krajšek Edo, Mramor Janez, Šalej Ignac, Osetič Ivan, Zibert Ludvik.

V nadzorni odbor: Černič Rudi, Naraks Ljubo, Tepej Lojzka.

Za delegate za občinsko konferenco: Mramor Janez, Oštir Meta, Oremuš Vlado, Černič Rudi, Tič Frida, Lampe Ivan, Pavličič Marjan, Polanc Greta, Lenart Franc, Kondof Rudi, Medved Marcel, Šalej Ignac, Tepej Lojzka, Kadliček Ivan, Štih Alojz.

LEON PRAČEK

Globoko nas je presunila vest, da je Tvoje plemenito srce v 57. letu starosti za vedno prenehalo utripati. Končalo se je Tvoje zasluženno življenje v pokoju, ki si ga uživil v mukah zahrbtnih boleznih le zelo kratek čas v neizmernem sožitju s Tvojo nadvse ljubljeno življenjsko spremljevalko Danico.

Dragi Leon, 1905. leta si se rodil zelo zaželen sin — očetu uslužbencu železniške direkcije v beli Ljubljani, katerega je bila takrat še v rokah takratnih Avstro-ogorskih oblasti. Svoja otroška leta do začetka osnovne šole si preživljal s svojimi dragimi v Ljubljani, nato si nadaljeval šolo v Trstu, od tam so očeta — celo družino tamkajšne oblasti izgnale v Zagreb, kjer si dokončal šole, preživel nadaljna svoja mlada leta in tam spoznal, zaročil in poročil svojo ljubljeno Danico.

V samem Zagrebu si tudi začel službovati in sicer pri trgovskem podjetju »Trif Vuković« Zagreb, nato kot komercialni direktor pri Drveni industriji »Našička« Zagreb. Tvoja rana razgledanost in okoliščine, v katerih si živel so Te vodile k povezavi in sodelovanju takrat redkim delavcem, borcev za svobodo, ki so se borili za plodne cilje današnje stvarnosti. Druga svetovna vojna Te je zatekla v Zagrebu. Tvojemu delu je vsled izdajstva sledila varnostna služba NDH in od njihove strani si bil preganjan, zaprt in nazadnje obsojen od vojnega ustaškega sodišča. Bil si med redkimi, ki ti je uspelo pod takratnimi pogoji rešiti se in dočakati zaželeno svobodo, ki si jo dočakal tudi Ti, samo z močno okrnjenim zdravjem, ki ti je pripomoglo k tako ranemu grobu.

Kmalu po osvoboditvi si že postal uslužbenec pri podjetju »Djuro Bermanec« v Zagrebu, nato kot vesten, sposoben, nadvse pedanten državljani bil zadolžen za ustanovitev velikega podjetja in bil poznejši komercialni direktor podjetja »Suma« Zagreb.

Zatem si želel iz osebnih razlogov spremeniti zaposlitev in bil kasneje sprejet v Rudnik lignita Velenje. Vsi smo Te poznali kot delovnega, discipliniranega in vestnega tovariša.

Dragi Leon! Ko se v svojem imenu in v imenu SZDL poslednjič poslavljam od Tebe, izrekamo Tvoji ljubljeni soprogi in svojem globoko sožalje.

Dragi Leon! Naj Ti bo lahka tvoja rodna slovenska zemlja.

Ing. Ambrožič Jože

Mineraloška zbirka na IRŠ

V kratkem času nam je uspelo na IRŠ zbrati zbirko kamenin, mineralov in premogov ter jo razstaviti v štirinajstih dvojnih vitrinah v zgornjem nadstropju šole.

Zbirko predstavlja okoli 450 kosov, ki so razdeljeni v premogovno, mineraloško in petrografsko skupino. V premogovni skupini so razstavljeni vsi slovenski premogi in njih prikamenine, kot npr. krovina, talnina in ostale bližnje ali daljne hribine, ki so v premogovniku. Zbirka je urejena tako, da sledi primerkom iz Velenja, ki so najbolj številčno zastopani, primerki iz Zabukovce, Laškega, Senovega, Trbovelj-Hrastnika, Zagorja, Presike, Sege, Kočevja, Kanižarice, Sečovelj, Krmelja. Zastopani so tudi primerki iz ostalih naših jugoslovanskih premogovnikov kot npr. Kolubare, Krapine, Miljevine, Raše, Siveriča, Ibarskih rudnikov, Ladanja itd. Zbirka vsebuje tudi premog iz zamejstva, iz Fohnsdorfa, CSR, SSSR in Poljske. Zaključuje s z znanim gorivom, šoto, z ljubljanskega barja.

Iz naših šol

Premog vsakega premogovnika je označen s svojimi lastnostmi, predvsem s kalorično vrednostjo.

Zal premoga ni bilo mogoče razstaviti povsem originalnega, ker rad razpada. Zato smo ga morali prelakirati. Vendar smo to storili tako, da je ostala po ena ploskev nelakirana in se tu vidi, kakšen je premog v naravi. Samo velenjski in kolubarski premog smo zaradi slabše obstojnosti popolnoma prelakirali, a so kljub temu zbrani različki iz Velenja prav zanimivi, saj smo razstavili tudi razne veje, korenine in druge posebne oblike.

Primerki vseh premogovnikov so razstavljeni v zaporedju nastopanja v jami in tako tudi oštevilčeni. Zbirka je torej za vsak premogovnik sistematsko urejena. Zastopana je tudi s posebnostmi, kot npr. sadro iz Senovega, smolastim premogom iz Laškega itd.

Premogovna zbirka na IRŠ v Velenju je verjetno edinstvena pri nas v Sloveniji in predstavlja za naše učence kakor za obiskovalce možnost, da naenkrat vidijo vse naše premoge in njih prikamenine. To je sicer za tistega, ki želi spoznati naše karakteristične premoge, precej težko.

Mineraloška zbirka je sistematsko urejena. Začne se z elementi ter konča s silikati. Zbrani

predmeti bodo vsakomur prav všeč, saj vzbujajo s svojo originalnostjo in lepoto prav estetski videz. Zbirka se ne more ponášati s številčnostjo, vendar so razstavljeni komadi iz najrazličnejših krajev naše domovine. Grafit iz Slavonije, kristali sfalerita iz Trepče, volfenita in kalcita iz Mežice, zanimivi kosi iz Belega Brda in Ajvalje, primerki iz Bora, kamena strela, galenit iz raznih krajev Jugoslavije, pirit, antimonit, cinober iz Idrije, železna ruda iz Vareša, boksit iz Dalmacije, barit iz Tetovega in Litije, sluda, azbest, kaolin, bentonit, pa kaj bi vse tu naštevati. Kdor se zanima, naj pride in si zbirko ogleda.

Prav tako je sistematsko urejena tudi petrografška zbirka. Magmatskim kameninam sledijo metamorfne in tem sedimenti. Razstavljeni kosi iz vsake skupine so zaporedje teh kamenin.

Celotna zbirka bo prav dobro služila pri pouku mineralogije in geologije na šoli. Vrednotili jo bomo tudi pri verifikaciji naše šole.

Ker je sedaj pouk na šoli v polnem teku, si lahko interesenti, posamezniki, kakor tudi skupine z bližnjih šol, ogledajo zbirko predvsem v nedeljo. Po možnosti naj bi vsak obisk prej najavili.

ROŽE

Čital sem, da bo pod naslovom »Rože in cvetlice« mesto Hamburg v Zahodni Nemčiji priredilo prihodnje leto svetovno razstavo cvetja. To mi je dalo pobudo, da sem napisal nekaj skromnih besed za objavo v »Rudarju«.

V Velenju ne bomo priredili takšne razstave, ker je v Velenju že stalna razstava cvetja. Velenje je takorekoč ena sama roža. Novi park z veliko izbiro prekrasnega cvetja na gredicah v takozvani »veliki spirali« okrog bazena je prava posebnost. Kdo bi preštel vse vrste rož in ugojil njihov izvor ter poznal njihova imena. Gredice pred glasbenim paviljonom, pred upravo rudnika in pri delavskem klubu so kot živa preproga v barvah, ki jih naša znanost do danes še ni uspela narediti in jih da lahko samo priroda. Barve na teh gredicah se skozi vse leto prelivajo od snežno-belih narcis in živobarvnih tulipanov spomladi, do rdečih salvij, semperflor, tagetes in begonij v poletju, do maček in marjetic v jeseni, ki čakajo spomladanskega sonca, da se razcvetijo v polni lepoti.

Pa poglejmo še naše novo naselje. Med zelenicami stojijo lepe sodobne stanovanjske hiše in druga poslopja. Vse te zgradbe pa bi bile brez cvetja puste in dolgočasne. Rože v okolici hiš, pred vhodi, na balkonih in oknih jim daje šele pravo podobo. Ni razlike med enojčki, velikimi bloki, stolpnici in nebotičnikom. Povsod rože, rože! Naj omenim

še krasne cvetlične nasade pred rudarsko in osnovno šolo, pri jezuru, v središču mesta in drugod, ki dajejo tako lepo sliko, da ji ni primera.

Vsi prebivalci Velenja se trudimo, da vzgojimo čim lepše rože, s katerimi krasimo svoje domove in okolico. Redkim, ki iz neznanih vzrokov niso uspeli z rožami, bodo vzgledi in nasveti ostalih vzbudili čut do najlepšega, to je do cvetja. Turistično olepševalno društvo in naša vrtarinja imata na tem polju še mnogo odprtega dela.

Na tem mestu se v imenu vseh zahvaljujem vrtinarskemu stroko-

vnjaku in ljubitelju rož tov. Jakliču in njegovim sodelavcem za nesebično delo in trud skozi vse leto. Njihova zasluga je, da je Velenje postalo rožno mesto. Mnogi turisti in gosti, ki prihajajo k nam pravijo, da je Velenje prekrasno mesto in najlepše v Jugoslaviji.

PRIPOMBA PISCA

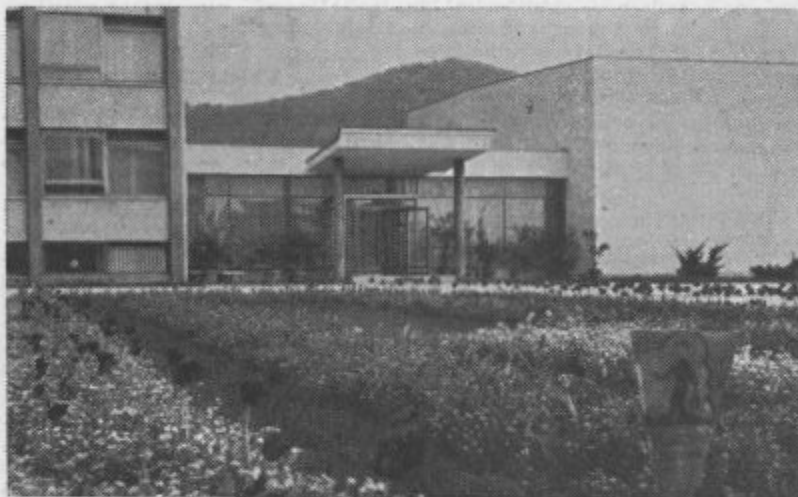
K mojemu članku »Velenje bi bilo lahko lepše...« v »Rudarju« št. 13 pripominjam sledeče:

Članek je bil napisan v naglici zaradi nujne priprave nove številke. Moja želja je bila, da uredništvo članek pred objavo pregleda ter ga jezikovno in vsebinsko popravi, kar pa se zaradi prekratkega časa ni izvršilo. V tem članku sem se v marsičem

nerodno in preostro izrazil. To pa zato, ker sem vzel za podlago besede ljudi, ki jih vsak dan srečavamo in poslušamo.

Prosim, da mi oni, ki se čutijo prizadeti, to napako oprostijo in naj upoštevajo, da namen opravičuje sredstvo. Jasno je, da moj namen ni bil kritizirati našega lepega mesta in njegove ureditve, še manj pa ljudi, ki so doprinesli levji delež pri zgraditvi in ureditvi Velenja. Hotel sem samo v konstruktivni kritiki opozoriti merodajne faktorje, da odstranijo nedostatke in tudi, da v bodoče pazijo na nerednosti, tako, da bodo zgradili Velenje še lepše.

T. F.

Pa recite, če ne naredijo rože tudi svoje...

Foto Petrej

Obisk v frizerskem salonu

Med vsemi pridobitvami, ki jih je imelo Velenje zadnje čase, je prav gotovo med zelo važnimi tudi brivsko-frizerski salon. Posebno ženske znamo to zelo ceniti. Prejšnji salon, če ga sploh lahko tako imenujemo, v starem delu Velenja s 6 m² površine, je bil vse prej kot primeren. Novi salon prav gotovo zadovolji še tako izbirni okus, saj je pravo razkošje proti prejšnjemu.

Toda je že tako, da je pri vsaki dobri stvari tudi kakšna slaba stran, ki pa se včasih z malo truda, uvidevnosti in pravičnosti, da odpraviti.

Ne bi se spuščala v ocenjevanje strokovnih uslug. Osebnostno sem kar zadovoljna in menim, da se tudi druge stranke ne morejo pritoževati, saj se osebje trudi, da bi zadovoljilo željam tudi bolj zahtevnih obiskovalk. Tudi o vljudnosti ne bi imela pripomb, posebno, kadar ni mnogo strank in je razumljivo, da pride takrat ta bolj do izraza, kakor pa, če je salon poln in je tu nervoza in neučinkovitost. Vendar menim, da je osebje ravno v takih trenutkih dolžno, da se potrudijo in poizkušajo vse, da se ne zameri strankam, saj je njihovo število porok uspešnemu gospodarjenju podjetja.

Prav tu pa se mislim ustaviti ob napaki, ki je na videz malenkostna, v resnici pa zelo važna.

Verjetno nisem edina, ki sem morala občutiti, da še vedno obstajajo »boljše« stranke, katerim je treba dajati posebne privilegije. Ali so »napadne« stranke res dolžne mirno čakati, če pride ena iz »višjih« krogov in ji je treba dati prednost? Ali ne plačajo ravno tako pošteno tudi one, in je njihov denar vreden ravno toliko? Skoraj vsaka žena je danes tako zelo zaposlena, da ji je dragocena vsaka minuta in da vsako zaboli, če je ne upoštevajo enakovredno. Čudim se, da se osebje ne zaveda, da si s takim načinom poslovanja stranke odbija in da so ravno te, povprečne stranke, garant za njihov obstoj, saj so v pretežni večini.

Na koncu bi pripomnila samo še to, da so med zaposlenimi tudi takšne, ki jih »titele« in eleganca strank ne omajata v pravicoljubnosti.

Mladinska knjiga Velenje vam nudi naslednje nove knjige:

MLADI LEVI: Roman Irwina Shawa MLADI LEVI, ki zaradi svoje priljubljenosti pri bralcih prihaja na naš knjižni trg že v 2. izdaji, se godi v treh območjih, kjer obravnava usodo dveh Američanov in enega Nemca. V obeh »ameriških« strugah pripovednega slapa se razpleta pred bralčevimi očmi bogata slikanica številnih človeških usod in nazorna podoba poglobitnih značilnosti ameriškega življenja bodisi v lesketavem vrvežu sveta hollywoodskih filmarjev in broadwayskih gledališčnikov, bodisi v skromnem okolju ameriških »malih ljudi« od Santa Monice v Kaliforniji do New Yorka in Floride. Ne da bi se Irwin Shaw spuščal na ničvredno raven domoljubnih puhličarjev, tistih, ki sestavljajo šolska berila: saj vse do kraja ostane kritičen in občutljiv za vse slabosti svoje domovine; niti za hip ne odobrava vojskovanja kot takega — vendar z vso vnemo žgocnega pesniškega srca proslavlja možato junaštvo, preprosto človeško tovarištvo in vero v lepši svet, ki mu »Morajo vladati človeška bitja!« — s to besedo konča življenjsko pot eden Shawovih junakov.

Doživetja Christiana Diestla, Shawovega nemškega junaka, so

usmerjena čisto drugače. Navzlic številnim nalikam, ki se prepletajo med doživljaji nemških in doživljaji ameriških vojakov, pomeni Christianova usoda poseben simbol: kako se je docela preprost, spočetka celo kar simpatičen in v bistvu dober človek, če je živel v kolesju Hitlerjevega vojnega stroja — prej ali slej kar neopazno moral spremeniti v brezčutno zver. Nekdanji prikupni učitelj smučanja ravna docela prostodušno, tako da je nazadnje že prava ostudna pošast ne da bi se sam tega zavedal, dasi je bil spočetka bister in tudi moralno občutljiv. Nравstveni nauk te usode je na dlani: nihče nima pravice, da bi se neosveščeno prepuščal volji gospodarjev; vsakdo se mora odločiti sam.

Podobe Londona in Berlina med vojno, prizori s fronte in iz vseh zaledij, živahno upodobljeni značaji, zaostrena idejna prizadetost, ki bralca sproti vznemirja — vse to so vrline knjige, ki jo delajo privlačno, da jo bralec težko odloži.

KRIŽAR LENART: Pisec romana Križar Lenart, Oskar Hudales, je preživel svoja najlepša leta v zgornji Savinjski dolini. Od tod tudi njegovo zanimanje za

preteklost zgornje Savinjske doline. Že v mladih letih je slutil, da se za mogočnimi zidovi zdaj porušenega gornjegrajskega samostana skrivajo važni dogodki, ki so preteklost čisto razburkali. Za zgodovino slovenskega ljudstva kot celote, je ta dogodek sicer le malo pomemben. Pisatelja pa je vseeno zamikal, da ga je obdelal v romanu. Posamezni predstavniki slovenskega delovnega ljudstva so se stoletja bojevali na domačih tleh, pa tudi daleč izven Slovenije, za koristi svojih tlačiteljev. Toda Slovenec kot križarski bojevnik v Palestini je vendarle dokaj nenavaden primer, ki že zaradi svoje nevsakdanjosti zasluži literarno obdelavo. Lik slovenskega križarja Lenarta je v pričujočem romanu projiciran na široko platno burnih političnih dogodkov v prvi tretjini trinajstega stoletja, ko se je cesar Friderik II. odločno postavil po robu rimskim papežem v njihovih težnjah po politični premoči v tedanji Evropi. V okviru teh dogodkov je torej usoda preprostega slovenskega križarskega bojovnika toliko bolj dramatična in toliko bolj značilna za razgibano preteklost slovenskega ljudstva.

Rosenstein

Korunov »toucek«

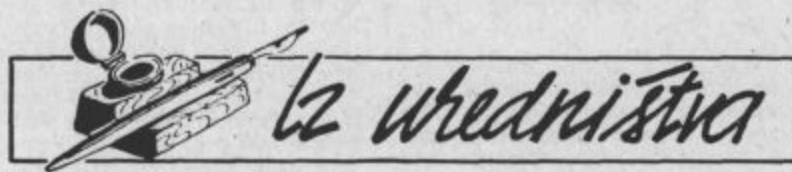
V številki 18—19 našega glasila »Rudar« smo objavili na strani 13 sliko hiše, ki nam jo je posredoval naš sodelavec Ojsteršek Alojz iz Jamomerstva. Kakor nam je povedal njen avtor, so sliko rodile nekatere dogodivščine naših vojaških obveznikov na zadnjih orožnih vajah. Cenik Jabolčnika je avtor vrisal v prostor med hišo in gospodarskim splotjem. Zakaž, nam ni povedal. Tudi silili nismo vanj, ker nas ni zanimal prostor, marveč vsebina cenika, ki je več kot vsakdanja. Presenečala nas je njegova gibljivost v skladu z zakonom o ponudbi in povpraševanju. To ni kar si bodi. Ta zakon je treba dobro razumeti, zlasti pa morajo znati hitro in učinkovito ukrepati. Zato smo avtorja temeljito izprašali, če je dobro zabeležil časovno gibanje cen v tem ceniku. Pojasnil je, da je sestavil cenik po podatkih kupcev, v kate-

rih verodostojnost res ni mogel dvomiti, zlasti, ker je bil med njimi celo strokovnjak na področju gostinstva, natakakoren Milan. Silovita prožnost v gibanju cene ga tudi ni motila, ker so mu kupci zagotavljali, da je bila žeja v danih okoliščinah tako očitna in opravičena, da je bila res neodločljiva.

Spričo tega pojasnila je uredništvo sliko in cenik objavilo, hišo krstilo za gostoljubno. Dosledno temu tudi cene, kupce pa za naše regrute. Lastnika hiše, se pravi, prodajalca jabolčnika, nismo navedli. Menili smo, da to ni važno. Hoteli smo le registrirati primer, ki ni primeren, da bi ga kdor koli posnemal v sličnih dogodkih in okoliščinah.

Prodajalec se je javil sam.

Uredništvo je namreč prejelo dne 31. oktobra 1962, nekaj dni po objavi slike in cenika, dopis Korun Josipine iz Šaleka številka 43 pri Velenju.

Njen dopis se glasi takole:

V »Rudarju« z dne 27. t. m. ste na strani 13 priobčili sliko s komentarjem, nanašajoč se na prodajo jabolčnika v moji hiši v Šaleku 43 ob orožnih vajah.

Ker je objava te slike z dejstvom neodgovarjajočim komentarjem žaljiva, vljudno prosim za sporočilo imena in naslova avtorja, priobčitelja, ker bom zadevo sodno preganjala, če ne bo prišlo do drugačne sporazumne rešitve.

Šalek, dne 29. 10. 1962

Podpis:
Korun Josipina

Uredništvo je vzelo ta dopis takoj v pretres in ga skrbno razčlenilo, tako po vsebini, kot po namenu.

Ugotovilo je, da je prvi odstavek tega dopisa pojasnilnega značaja. Pove namreč, da je hiša na priobčeni sliki njena hiša in da je v tej hiši prodajala jabolčnik ob orožnih vajah. Cenik na priobčeni sliki označuje za kome-

tar k sliki, se pravi, za njen sestaven del. Sicer je to malce v nasprotju s pojasnili avtorja, vendar nas to ne moti. Nasprotno, strinjamo se s prodajalko, da ne gre za cenik, marveč le za komentar k sliki.

Na podlagi tega je kraj dogajanja nesporen. Prav tako čas dogajanja in poslovne stranke. Za sporen je smatrati le še cenik odnosno komentar. Prodajalka namreč pravi, da je komentar »neodgovarjajoč«. Očitno hoče poudariti, da je neresničen in za njo žalitev, ker je objavljen s sliko njene hiše.

Prodajalka ima prav. Če je cenik ali komentar res neresničen, ali izmišljen, je taka priobčitev za prodajalko res grdo in žaljivo opravljanje, ki lahko hudo škoduje njenemu dobremu imenu.

Drugače pa je, če se izkaže, da je cenik ali komentar resničen. Takrat kaj hitro splahni opravljanje. In še mučno je po vrhu. Vendar ne toliko zaradi sodnih stroškov, marveč prav zaradi časti in ugleda, ki v takem primeru še huje trpi.

Prodajalka pravi, da bo zadevo sodno preganjala, če ne bo prišlo do drugačne sporazumne rešitve. Žal nič ne pove, kakšna naj bi bila ta sporazumna rešitev. Ne pove, s kom bi jo sklenila, v Nadaljevanje na naslednji strani

Analiza prometnih nesreč in njih vzrokov v občini Šoštanj

Dogodki, ki jih srečujemo na naših cestah zaradi naglega porasta prometnih sredstev, nas ne hote navajajo k razmišljanju o iskanju primernih oblik dela in ukrepov za nemoten razvoj cestnega prometa. Temu problemu bi moral v današnjih razmerah posvetiti vso pozornost prav sleherni uporabnik ceste, da bi se tako vsaj delno izognili prometnim nezgodam in škodi, ki jih vsakodnevno srečujemo na cestah.

Če pogledamo statistične podatke za obdobje 9 mesecev tega leta, vidimo dokaj presenetljive podatke. Od 1. januarja do vključno 30. septembra 1962 je na območju občine Šoštanj skupno 53 registriranih prometnih nesreč, ki so se končale takole:

1 prometna nesreča se je končala s smrtnim izidom;

16 prometnih nesreč, pri katerih so bili udeleženci težje telesno poškodovani;

20 prometnih nesreč, pri katerih so bili udeleženci lažje telesno poškodovani in

16 prometnih nesreč, kjer je

nastala samo materialna škoda.

Oglejmo si število voznikov motornih vozil, ki so bili prizadeti v nesrečah:

a) vozniki avtomobilov	26
b) vozniki motornih koles	3
c) vozniki mopedov	6
d) kolesarji	9
e) pešci	9

Vzroke prometnih nesreč, ki so jih povzročili koristniki javnih cest delimo takole:

a) prehitra vožnja	9
b) nepazljivost in izguba kontrole nad vozilom	7
c) nepravilno prehitavanje	4
d) vožnja v vinjenem stanju	4
e) neprevidno prečkanje ceste	11
f) ostali vzroki (utrujenost, nesposobnost voznika, neupoštevanje prometnih znakov, napaka vozila in podobno	13

Samo materialna škoda, povprečno ocenjena, ki je nastala pri naštetih prometnih nesrečah, znaša skupno 3.312.000 dinarjev.

Pri tej številki ni vračunana škoda, ki je nastala zaradi tega, ker je prometno sredstvo šlo iz

prometa, bolovanje poškodovanih ter njihov izostanek iz proizvodnje. Če bi prištel k prvotni številki še našteje stroške, bi se nastala skupna škoda po vsej verjetnosti potrojila.

Morda na videz za obdobje 9 mesecev ni tako velika številka prometnih nesreč, vendar moramo vedeti, da je bilo poleg registriranih prometnih nesreč, še dvakrat tolikšno število manjših nezgod, pri katerih so se udeleženci med seboj poravnali, ki pa bi sicer lahko tudi te nezgode postale usodnejše.

Iz podatkov vzrokov o prometnih nesrečah spoznamo, da je bilo največ nesreč zaradi utrujenosti, nesposobnosti voznika, neupoštevanja prometnih predpisov in napake vozila.

Vprašajmo se samo, ali smo sposobni sesti za volan, če smo utrujeni, raztreseni, zamišljeni in podobno. Nikar ne tvegajmo, kadar nas bremeni katera koli duševna obremenjenost. Vedimo, da kakršni smo v vsakdanjem življenju (nagle jeze, utrujeni, zamišljeni), taki smo verjetno tudi za volanom.

Drugo mesto vzrokov prometnih nesreč pri voznikih motornih vozil zavzame prehitra vožnja. Lahko trdimo, da voznik, ki je povzročil prometno nezgodo zaradi prehitre vožnje, ni izbral primerne brzine glede na okoliščine, ki vplivajo na varno vožnjo. Zato pomnimo, da si moramo izbrati tako brzino na vozilu, da bomo mogli sproti presojati okoliščine in o pravem času spoznati tiste, ki bi nam lahko postale usodne.

Dokajšen porast nesreč je tudi zaradi neprevidnega prečkanja ceste. Pri kategorizaciji nesreč beležimo v večji meri kot povzročitelje kolesarje in pešce. Kolesarji v pretežni meri ne poznajo niti osnovnih cestno-prometnih predpisov, prečkajo križišča nepremišljeno, ne ozirajo se na to, da se nahajajo na neprednostni

cesti. Ne upoštevajo cestno-prometnih predpisov in znakov. Tako naraščanje prometnih nesreč bomo zajezili le tedaj, če se bomo spoznali vsaj z najosnovnejšimi pojmi predpisov o cestnem prometu. Le tako bomo lahko pazili na lastno varnost in na varnost drugih koristnikov javnih cest.

Pešci! Nikar ne tvegajte nepremišljenega prehoda preko ceste. Prepričajte se, če se vam ne približuje vozilo. Vedite, da s tem, ko ste neprevidno prečkali prometno cesto, ogrožate lastno varnost in varnost ostalih koristnikov cest.

Državljanji in državljanke — koristniki javnih cest, zavedajte se nevarnosti, ki vam preti na cesti. Bodite disciplinirani na cesti! Upoštevajte cestno-prometna pravila. Sodelujte pri akcijah za prometno varnost. Opozarjajte nedisciplinirane voznike na napake. Stavljajte koristne predloge občinski komisiji za varnost prometa za odpravo nepravilnosti na cesti.

Starši! Ne puščajte svojih otrok brez nadzorstva na cesti! Opozarjajte jih na nevarnost, ki jim preti na cesti. Vedite, da cesta ni igrišče! Vprašajmo se, kdo je kriv za prometne nesreče, pri katerih so bili poškodovani otroci in to v 5 primerih.

Bliža se zima. Promet bo doživljal nove nevarnosti, ki lahko privedejo do težjih prometnih nesreč (poledica, megla, sneg in podobno).

Vozniki motornih vozil, prilagodite hitrost vožnje stanju ceste, vozila, prometa, in svojim sposobnostim. Opremite si vozila z verigami ali snežnimi gumami.

Kolesarji, opremitve svoja kolesa po predpisih, vzdržujte jih primerno, saj vam kolo služi kot prevozno sredstvo za prihod na delo in z njega ter za šport.

Komisija za varnost prometa pri Ob LO Šoštanj

(Nadaljevanje s prejšnje strani)

kakšni obliki in s kakšno vsebino. Morda z avtorjem slike? Za njegovo ime in naslov sedaj ve. Morda z uredništvom? Prav! Vedeli bi pa prej radi, kakšno drugačno sporazumno rešitev si zamislja. Čim prejmemo njen konkreten predlog za tako rešitev, bomo prav radi sporočili naše končno stališče. Morda s kupci? Da bi ji sporočili njihova imena in naslove, se nam zdi skoraj neizvedljivo. Upamo, da tega niti prodajalka ne želi. Tako vsaj sklepamo iz njenega dopisa. Če pa utegne le izrazito takšno željo, smo nekaj kupcev le konzultirali in jih iz večjega števila tako razvrstili, da smo po enega izbrali za vsako ceno, ki jo navaja priobčeni cenik, da bi na ta način dosegli nekakšno kompletno osvetlitev in potrditev, da avtor ni pogršel pri sestavi cenika. To so: Jovanovič Zdravko iz Velenja, dalje naša dva rudarja Zabukovnik Franc in Zohar Pavel ter že omenjeni natakar Koren Milan in Jelen Ivan iz Laz.

Menimo, da smo zadevo vsaj toliko pojasnili, da bo prodajalka mogla podrobno oblikovati ali svoj morebitni predlog za drugačno sporazumno rešitev te zadeve ali pa zaupala končno besedo sodišču.

Uredništvo »Rudarja«

KNJIGA VTISOV

Vse bolj pridobiva naš velenjski hotel »Paka« na ugledu in vedno ima več domačih in tujih gostov. Dobra postrežba, lepo urejeni prostori in prijetno ter gostoljubno osebje hotela navduši še tako zahtevnega obiskovalca. Nenehno se polni knjiga vtisov o hotelu s pohvalami in priznanji, kar je seveda obenem tudi plačilo za ves trud in požrtvovalno delo naših gostincev.

Tako smo prejeli v naše uredništvo pismo, ki ga je napisal eden od zadovoljnih gostov. Uslužbenci hotela pa so pismu priložili še sliko lepo in sodobno urejene sobe za goste.

Dne 20. in 21. t. m. sem bival v vašem hotelu. Ker sem že bil večkrat po raznih hotelih, ki imajo morda večjo življenjsko dobo od vašega in so znani povsod, sem bil tudi pri vas izredno presenečen.

Zato se skrbnemu in gostoljubnemu osebju hotela ob tej priliki iskreno zahvaljujem za izredno lep sprejem in postrežbo ter gostoljubnost.

Pohvaliti moram prav vse od začetka do konca: tov. v recepciji, za njegove nasvete in informacije, katere mi je dal, čeprav je imel dosti dela z drugimi gosti.

Natakarja, ki je bil v službi v soboto in je kljub temu, da je moral streči večji družbi, vedno hitro in solidno postregel tudi meni in končno tudi vrle kuharje, ki so pripravili okusna jedila.

Upravi se za vse skupaj lepo

zahvaljujem, ker zna resnično poskrbeti za gosta. Prepričan sem, da bi se naši gostinci morali učiti pri vas, kaj se pravi prisrčna postrežba gostov.

Stare Stane

Hotovlje pri Kranju

Lepo in sodobno opremljena soba v našem hotelu

Foto: Reklamservis — Zalec

Pozabili so nanj...

Naše uredništvo je prejelo pismo tovariša **L a m b i z a r F r a n c a**, domačina iz Plešivca, ki se sedaj nahaja v Domu onemoglih v Velenju. V svojem sestavku opisuje, kako je po dolgih letih zopet obiskal domačo vas, a ga na žalost ni hotel nihče več poznati. Edino njegova teta in sestra sta mu dali kozarec vina in češnje. Ves potrt piše o svoji nesrečni usodi in ne more razumeti, kako se more v današnjih časih spet ponoviti slika hlapca Jerneja. Vso svojo mladost in vsa leta, ko je bil za delo sposoben, je garal v znoju in trpljenju na Plešivcu, danes pa, ko je opešal in hodi ob dveh palicah pa je nenkrat postal v domači vasi, med svojimi rojaki — tujec. Saj pri svojem zadnjem obisku ni pričakoval ne vem kaj, ampak samo nekaj toplih besed in prijateljske stiske rok. Samo to! A to je nekaterim že preveč.

Na koncu svojega pisma pa pravi, da se še vseeno najdejo tudi v tej zakotni vasi — Plešivcu ljudje, ki niso pozabili nanj. Med drugim sta tudi Božič Antonija in Muš Lucija, ki se ga večkrat spomnita in mu pošljeta razne dobrote.

Mislimo, da je komentar in vse naše pripombe odveč ob tem pismu človeka, ki za svoje delo ni prejel niti malo človeške topline od tistih, ki jim je nekoč delal.

ŠPORT

Rudarc v slavenski krogometni ligi

Jesenski del tekmovanja v slovenski nogometni ligi se približuje koncu. Odigranih je bilo že 11 kol. Iz dosedanjega tekmovanja je našemu Rudarju uspelo pridobiti 3 točke. S tem ugotavljamo, da do sedaj ni bil preveč uspešen, kar je marsikoga presenetilo z ozirom na dobro formo, ki jo je imel Rudar v kvalifikacijah. Zlasti pa še v pokalnem tekmovanju, kjer se je prebil celo do četrtfinala republiškega pokalnega tekmovanja ter pri tem odpravil vse podzvezne nasprotnike in še naprej 2 ligaša SNL. Zaradi teh uspehov smo upravičeno pričakovali uspešnejši start Rudarja v SNL.

Tu pa je treba poudariti, da je zaradi poškodb standardnih igralcev obrambe Rudar nastopil v prvih tekmah SNL zelo oslavljen, kar je logično vplivalo na njegove rezultate in na splošno moralo moštva. Poleg tega pa je v moštvu nedvomno nastopila kriza. Tolmačimo si jo z dejstvom, da Rudar praktično med zaključnim delom prvenstva podzveze, nadalje v kvalifikacijskem tekmovanju, pokalnem tekmovanju in pričetku tekmovanja SNL ni imel nobenega počitka.

Jasno pa je, da je tekmovanje v SNL neprimerno težavnejše, kot so bila prejšnja Rudarjeva tekmovanja, kajti v tej formaciji so stara rutinirana moštva, ki že leta in leta sodelujejo v tej ligi. Letos je značilna za to ligo velika izenačenost moštev. Za primer navedimo samo moštvo

Gorice, ki je lani zavzelo visoko mesto pod vrhom lestvice, medtem ko se letos nahaja v spodnjem delu tabele. Rudar je nastopal v dosedanjih tekmah SNL z istim moštvom kot v podzvezi ter doslej še ni bil okrepljen z novimi igralci kot to običajno prakticirajo vsa druga moštva.

Predvideno je, da bo Rudar v zimskem odmoru pripravil in okreplil moštvo z igralci, ki se bodo vrnili iz JLA ter nekaj novimi igralci. Prepričani smo, da lahko Rudar s prizadevanjem kolektiva igralcev spomladi nadoknadi zamujeno v jesenskem delu ter izpolni našo željo, da Rudar tudi vnaprej ostane v elitnem tekmovanju. Glede na razvoj Velenja, povečevanja prebivalstva in priljubljenosti tega športa pri naših rudarjih, pričakujemo, da bo to našemu moštvu tudi uspelo.

Najsi Janezek predstavlja še tak pogreb našega nogometnega kluba, vendar vse pa spet ni tako črno...

In še rezultat nedeljskega tekmovanja med nog. klubom iz Gorice in domačim »Rudarjem«:

V nedeljo si je naš »Rudar« z zmago nad Gorico z rezultatom 4:1 (2:0) priboril spet 2 točki. Tako jih ima sedaj že 5. Gole so dali za »Rudarja«: Vodeb, Zagore (11-metrovka), Majdak, Zagorc, za goste pa v drugem polčasu Križaj. Kljub slabemu vremenu je bila tekma izredno lepa in borbena.

VESLAČI SO TEKMOVALI

Krajšanje dneva ter nastopajoči mraz — deževna doba, so prisilili člane veslaškega kluba pri STVD »Partizan-Rudar«, da uradno zaključijo z veslaško sezono. Ob zaključku sezone pa so kakor vsako leto priredili klubsko tekmovanje, da ugotovijo sadove treninga preko leta ter ugotovijo zmagovalce v posameznih disciplinah. Samo tekmovanje je bilo dne 28. 10. od 14.30 do 17. ure ob sicer neprijetnem vremenu. Je namreč rahlo deževalo, kar pa ni motilo člane, da se tekmovanja ne bi udeležili v kolikor jih seveda ni oviralo delo v podjetju. Tekmovalo je 14 članov v kakih in to v slalomu in hitrostni vožnji. Najboljše rezultate so dosegli v skupnem plamanu pri članih Krivec Jože, Marhart Albin in Mlinarič Konrad pri mladincih pa Grudnik Franc, Nerad Bogomir in Kidrič Vojko.

Po zaključku tekmovanja pa so se člani zbrali pri tako imenovanem tabornem ognju, kjer so si med drugim pripovedovali dogodivljaje iz posameznih dogodkov v Savinji, Dravi in Savi ter o »Dravski regati«.

J. A.

Dviganje uteži

V nedeljo, 4. 11. 1962, je bilo v Kulturnem domu Velenje III. kolo republiške lige v dviganju uteži med TAK »Ljubljana I.«, TAK »Ljubljana II.« in TVD »Partizan-Rudar« Velenje.

Zmagala je ekipa TAK »Ljubljana I.« 1.362,7 kg pred TAK »Ljubljana II.« 1.228,2 kg in TVD »Partizan-Rudar« Velenje 1.176,5 kg.

Najboljši od domače ekipe je bil SALEJ IGNAC, ki je v olimpijskem triatlonu dvignil 300 kg, ter JENKO MILAN 295 kg. G.

Ko so prišli na vrh, so vzeli nahrbtnike s hrbtov in jih postavili pod grm. »Prišli smo prvi«, se je oglašil Lojze. »Iz Cajnarjev in Kožljeka jih še ni. Seveda ti imajo veliko dlje kot mi in bodo verjetno nekoliko zamudili.«

Na vrhu hriba pri cerkvi je veter tako močno pihal, da so jim hrbti od premočenosti postajali ledeno mrzli.

»Pojdimo malo v zatišje,« je rekel Lojze. Stopili so na drugo stran cerkve in se pomaknili bliže zidu v zatišje, kjer ni bilo toliko vetra.

»Dolgo ni partizanov,« se je oglašil Pepe. »Jaz sem že na to

Spozne vihar

TEKAVEC JOŽE

računal, da bomo čakali,« mu je odgovoril Jože. Kmalu so se med bučanjem vetra zaslišali tihi glasovi. »Nekdo prihaja,« je narahlo spregovoril Lojze. H. trih korakov so stopili pred cerkev, da bodo videli prihajajoče. V temi so zagledali večje število ljudi, ki so se vzpenjali proti cerkvi. »Prišli so!« se je oglašil Jože in vsi hkrati so jim šli nasproti. »Dober večer!« je prvi pozdravil

Lojze. »Dober večer! Dober večer!« se je iz več grl slišal odgovor. Bili so tovariši iz Cajnarjev in okolice Begunj. »Ali še ni partizanov?« je prvi vprašal France iz Kremence. »Ne še,« so mu hkrati odgovorili tovariši iz Ravnika. »Verjetno pa bodo kmalu tu.«

Tovariši iz Kremence in okolice Begunj so skupno s hrano prinesli tudi nekaj pušk in nekaj municije. Nahrbtnike so zložili. Potem pa so stopili v krog in se začeli razgovarjati.

Pepe je med njimi spoznal Poppek Toneta iz Bezuljaka — pozneje hrabrega partizana Maksa — s katerim sta bila leta 1936 skupaj pri vojaki. »Ali si tudi ti prišel?« ga je ogovoril. »O, glej ga, glej, ali si tudi ti tu?« ga je vprašal. Stisnila sta si roke, potem pa sta drug drugemu pripovedovala o svojem kraju, kako tam uspeva in se razširja vpliv osvobodilne fronte.

Medtem ko so se tovariši razgovarjali je eden njih stal na robu hriba in opazoval, kdaj bodo prišli partizani. Naenkrat je veselo vzkliknil: »So že tu!« Vsi so se pomaknili na rob hriba, da bi jih čimprej videli. In res so zagledali četo partizanov, ki se je v lepo razvrščeni koloni bližala cerkvi. Na čelu kolone je šel komandir čete. Veselo so se pozdravili s partizanskim pozdravom »Smrt fašizmu — svobodo narodu!«

Na vrhu so se pomešali in začel se je tovariški razgovor. Kazalo je, kot bi se med seboj vsi dobro poznali, čeravno se je večina njih videla prvič. Partizani so hoteli zvedeti, kako kaj ljudje gledajo na partizane, kaj govore o njih itd. Ostali tovariši pa so hoteli zvedeti od partizanov, kako so preskrbljeni s hrano, kako z orožjem itd.

Se nadaljuje

Personalne vesti

V MESECU OKTOBRU IN SEPTEMBRU SO BILI SPREJETI V STALEŽ PRI RLV NASLEDNJI:

V jama:

Drev Viktor, nakladalec; Meh Franc, nakladalec; Tamše Alojz, nakladalec; Terček Aleksander, kvalif. električar; Kurnik Jože, nakladalec; Storžič Emil, nakladalec; Dolenc Marjan, nakladalec; Štramec Peter, nakladalec; Mrzлак Ivan, nakladalec; Okorn Franc, ključavničar; Tajnšek Franc, nakladalec; Vazner Franc, nakladalec; Rozman Franc, nakladalec; Planinc Leopold, polkvalificiran kopač; Lemež Ivan, nakladalec; Goličnik Ivan, ključavničar; Dobovičnik Jože, kvalificiran vrtnar; Bubnjar Franc, nakladalec; Vasle Silvester, nakladalec; Sladič Srečko, kvalif. kopač; Serdinašek Janez, nakladalec; Kokošinek Jože, nakladalec; Nonar Rudolf, nakladalec; Cerenak Alojz, nakladalec; Zorko Vilbald, nakladalec; Skledar Franc, kvalif. kopač; Jančič Alojz, nakladalec; Nonar Franc, nakladalec; Hleb Edvard, nakladalec; Ing. Globačnik Jurij, str. inženir; Delakorda Vinko, nakladalec; Radiković Franjo, polkvalificiran kopač.

Na gradbeni obrat:

Zlomislilč Cimo, delavec; Zlomislilč Ivan, delavec; Tokić Ivica, delavec; Tokić Ivan, delavec; Kraljević Milan, delavec; Tokić Stjepan, delavec; Akalović Pero, delavec.

Na zunanji obrat:

Krančan Anton, delavec; Koželjnik Jurij, delavec; Kričej Marta, delavka.

V »EFE«:

Uran Janez, delavec; Skok Franc, delavec.

V klasirnico:

Acman Alojz, delavec; Kevrić Mustafa, delavec.

V elektrostrojni obrat:

Vehabović Safet, delavec in Hriberšek Ivan, ključavničar.

V MESECU OKTOBRU IN NOVEMBRU SO ODŠLI IZ PODJETJA NASLEDNJI:

Jelen Ivan, v šolo; Anclin Sonja, pogodbeno; Kapel Stanko, na lastno željo; Jurčič Vinko,

sporazumno; Šalej Boris, na lastno željo; Bogdanič Mate, pogodbeno; Hamzić Omer, pogodbeno; Halilović Hasan, pogodbeno; Hamzić Ibrahim, pogodbeno; Hamzić Abid, pogodbeno; Halilović Šaban, pogodbeno; Krpan Milan, pogodbeno; Kancler Ivan, poizkušnja; Ing. Kljun Franjo, sporazumno; Suljemanović Djemal, pogodbeno; Špegel Pavla, pogodbeno; Tomljanović Ivan, pogodbeno; Tomljanović Peter, pogodbeno; Deberšek Venčeslav, samovoljno; Mrzлак Jožefa, pogodbeno; Jezernik Mirko, sporazumno; Vezovišek Viktor, samovoljno; Bešter Friderik, sporazumno; Zohar Ivica, pogodbeno; Volčjank Marija, na lastno željo; Medič Elkaz, na lastno željo; Kindlhofer Kurt, na lastno željo; Rabič Niko, poizkušnja; Metelko Rudolf, samovoljno; Bobek Drago, poizkušnja; Glušič Ana, pogodbeno; Romih Ivanka, pogodbeno; Rehar Drago, v šolo in Brunšek Edvard, samovoljno.

V pokoj so odšli:

Hriberšek Franc, kvalificiran kopač; Pevnik Alojz, kvalificiran kopač in Grabner Marija, delavka. Jezernik Rudolf, kopač, poklicna rehabilitacija.

NEUPRAVIČENO SO MANJKALI NA DELU V OKTOBRU NASLEDNJI:

Jama vzhod:

91. etaža: Miklavžina Slavko, mat. štev. 319, 1 dan; Trobina Drago, 1 dan; Hren Leopold, 1 dan; Učakar Jože, mat. štev. 37, 1 dan; Krevselj Franc, mat. štev. 125, 1 dan; Zajc Marjan, 1 dan; Vušič Josip, mat. štev. 249, 1 dan; Kancler Ivan, 1 dan; Pinoza Martin, 1 dan; Grobelnik Franc, mat. štev. 61, 1 dan; Lukaček Blaž, mat. štev. 173, 3 dni, Bračič Jože, mat. štev. 140, 1 dan; Retar Franc, 4 dni; Pustinek Avgust, 1 dan; Sedovšek Matija, mat. štev. 72, 1 dan; Janežič Ivan, 1 dan; Cmrešek Franc, 1 dan.

100 in 107 etaža: Vovk Anton, 1 dan; Hriberšek Franc, mat. štev. 32, 1 dan; Kolar Franc, 1 dan; Harnik Jože, mat. štev. 234, 1 dan; Cvikl Alojz, mat. štev. 31, 1 dan.

80 etaža: Fric Franc, 1 dan.
90 etaža: Golčer Ivan, 1 dan; Lah Miroslav, 1 dan; Skledar Franc, 2 dni; Kostevc Vinko, 1 dan; Jagorinec Ivan, 1 dan; Muršec Anton, 1 dan; Kunej Ivan, 1 dan; Višček Franc, 1 dan; Hla-

stec Rudi, 5 dni.
Glavni prevoz: Jelen Avgust, mat. štev. 37, 1 dan.

Jama zahod:

Borovnik Martin, 1 dan; Arcet Hinko, 2 dni.

PREGLED NESREČ PRI DELU ZA OKTOBER 1962

	Lahke	Težke	Smrtne	Skupaj	Nesreče na poti na in z dela
Jama — vzhod	38	4	—	42	2
Jama — zapad	5	1	—	6	—
Klasirnica	1	1	—	2	—
Elektrostrojni	1	1	—	2	1
Zunanji	2	—	—	2	—
Avtopark	—	—	—	—	—
Gradbeni	2	—	—	2	—
Direkcija	—	—	—	—	—
IRŠ	1	—	—	1	—
EFE	1	—	—	1	—
Skupaj	51	7	—	58	3

NESREČE PRI DELU, NA POTI NA IN Z DELA, NA POGOSTNOST IN RESNOST, NA OPRAVLJENE URE

Skupaj za celo podjetje	Lahke	Težke	Smrtne	Skupaj
Nesreče pri delu	51	7	—	58
Nesreče na poti na in z dela	3	—	—	3
Skupaj	54	7	—	61

KINO

Od 17. do 19. novembra:
»POT V VISOKO DRUŽBO«
angleški film
Od 21. do 22. novembra:
»PESEM«
domači film
Od 24. do 26. novembra:
»PRIJATELJ JOE«
ameriški barvni film
Od 27. do 29. novembra:
»NOČI LUKRECIJE BORDZIJE«
francoski barvni film
Od 1. do 3. decembra:
»KAROLINA REŠKA«
domači barvni film

»RUDAR«, glasilo delovnega kolektiva RLV — Urejuje uredniški odbor — Glavni urednik Jože Tekavec — Tehn. urednik Pavla Zargaj — Ostali člani: Franc Pristovšek, Alojz ing. Diaci, Marjan Sušteršič, Ivan Drev in Vinko Šmajs — Izhaja dvakrat mesečno — Tisk Casopisnega podjetja »Celjski tisk«, Celje — cena 20 din.